

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1561. usque ad annum 1562

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118596

§. 5. Sermo Theodori Bezæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66624](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66624)

Sæc. XVI
A.C. 1561.

„quod iudices in propria caussa sedeant:
„proinde diligenter curent, ut se irre-
„prehensibiles in jure dicendo præbeant;
„nam id, quod ex Dei lege, ac præ-
„ceptis judicaverint, ratum erit, præ-
„cluso adversariis ore, qui non violen-
„tia coacti cecidisse, sed amica discepta-
„tione instructi errorem agnovisse apud
„populum convincentur. (*) Cum hæc
Cancellarii oratio congregatorum non
paucis summopere displiceret, Tur-
nonius Cardinalis, utpote ceteris Præ-
fulibus senior surrexit, hujusque Viri
sermonem sibi scripto tradi petiit, ut
& ipse, ejusque Socii desuper delibe-
rare valerent: verum Rex mox Theo-
doro Bezæ suam orationem proferre
præcepit.

§. V.

Sermo Theodori Bezæ.

Thuan. l. 28.
Spond. n. 19.
Benoit l. c.
pag. 27. **T**heodorus hæreticus percepto Reginæ
mandato confestim unacum sectæ
suæ sociis in genua procumbens, leva-
tis manibus, oculisque in cælum in-
tentis

(*) Mirum sane, quod tam crassa Histo-
riæ Ecclesiasticæ ignorantia circa Concilium
Ariminense, Nestorii, & Arii gesta, alia-
que in hisce Gallis Oratoribus inveniri potue-
rit, quæ tamen in unius anni Scholari haud
toleranda esset.

tentis prolixius ad Deum preces fundebat, quibus demum orationem Dominicam subjunxit: postea vero surgens, primo Regem allocutus omnes eloquentiæ fontes exhaurire nitebatur, ut suos defenderet, eosque coram toto confesso tanquam innoxios depingeret; denique suam orationem exorsus fidei confessionem, quam suæ hæresis Sectatores tenebant, exponens, hanc in sententiam perorabat: „inique cum meis „agitur, quod tanquam turbulenti, ambitiosi, seditiosi, ac publicæ tranquillitatis perturbatores in Aula, ac Regni „curiis vulgo traducantur, cum id duntaxat agant, ut propagata Dei Gloria „fidelium Saluti, ac conscientiarum tranquillitati consulant, nec liberam conveniendi facultatem quærant, ut ea „ad libertatem, & vitam fœditate omnicon- „taminatam abutantur; nam Libertinos, Anabaptistas, & Sectariorum hujuscemodi monstra ex animo „detestantur, & unice, ut pacatis conscientiiis Deo, & potestatibus a Deo „constitutis læti serviant, conventus „suos agendi libertatem petierunt., His dictis eos doctrinæ articulos explicabat, in quibus sui cum Pontificiis conveniunt, vel dissentiunt: ut vero id manifestum redderet, palam professus est, suos credere, quod in hoc mundo nec
alia

Sæcul. XVI.
A.C. 1561.

Sæcul. XVI.
A.C. 1561.

alia detur satisfactio, aut expiatio, quam Christi Domini obedientia, cœlumque mereamur unice per ejus mortem, & passionem, cum in his solum reposita sit salus nostra, soli que illius verbo standum, quoniam per solam fidem Christus Dominus nobis applicatur, quin tamen a fide charitas excludatur. His subjunxit Beza, quod nullum aliud liberum arbitrium, nisi id, quod per gratiam fit liberum, in homine detur, sola que justitiæ, & obedientiæ regula sint Dei mandata, quibus nihil addendum, nec diminuendum: opera vero evadant bona, in quantum a Spiritu Dei, qui operatur in nobis, procedunt, & quatenus per ea glorificatur Deus: porro vitam etiam æternam per gratuitum Dei donum, non autem per mercedem meritis nostris debitam a nobis acquiri inquiebat, nec minus fatebatur, quod ipsi tanquam Dei Verbum unice recipiant doctrinam in Veteri, & novo Testamento scriptam, veterum vero Doctorum, ac Conciliorum scripta cum Sacris Paginis, atque inter se concordanda sint, & aliunde cuncta, quæ illi proferunt, Sacro Codici innitantur.

Postea ad Sacramentorum materiam transiens affirmabat, quod sint signa visibilia, per quæ unio, quam cum Christo habemus, non modo nobis significatur,

Sæcul XVI.
A. C. 1561

catur, sed etiam a Salvatore nostro re-
 ipsa nobis offertur, & proin per Spiri-
 tus sancti virtutem rata habetur, signa-
 tur, & quasi illis imprimitur, qui per
 veram fidem id, quod eis ita significa-
 tur, & repræsentatur, recipiunt, su-
 muntque: allerebat etiam, quod in
 Sacramentis intercedat cœlestis, &
 supernaturalis immutatio, atque in cœ-
 na panis sit Sacramentum pretiosi Cor-
 poris Domini nostri Jesu Christi pro no-
 bis traditi: vinum vero sit Sacramen-
 tum pretiosi Sanguinis sui pro nobis
 effusi, hæcque immutatio non in signo-
 rum substantia, sed in usu, & fine, ob
 quem signa sunt instituta, fiat, & efficiatur
 per solam potentiam, illiusque volun-
 tatem, qui omnem hanc actionem a deo
 divinam, & cœlestem fieri præcepit,
 cujus etiam præceptum alta, ac distincta
 voce in patrio idiomate recitetur, cun-
 ctisque assistentibus clare exponatur.
 His addebat, quod panis, quem juxta
 nostrum mandatum frangimus, sit com-
 municatio veri Corporis Christi pro no-
 bis traditi, calix vero, quem bibimus,
 sit participatio veri Sanguinis sui pro
 nobis effusi in eadem substantia, quam
 Christus in sinu Virginis assumpsit, se-
 cumque ad cælos detulit.

§. VI.